

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن تبعهم بإحسان الى يوم الدين.
 رهنگه شتانیک که خه لکیکی که م تا زۆر هۆگری بوون نامۆین به و حوکمه ی ئایا له لایه ن شه ره وه ریگه پیدراوه یان نا، یاخود بییته ته وه ری گفتوگۆ لای هه ندیکی تر.
 به باشمان زانی که گۆرانی و ئاواز وه تیروانی شه ریعه تی ئیسلام له م باره یه وه بخه یه نه ژیر پۆشنایی ئایه ته پیروژه کانی قورئان و فه رموده ی پیغه مبه ر (ﷺ) و وته ی زانایانه وه، ئه و ئایه تانه ی که زانایان ده یکه نه به لگه بۆ هه رامیته ی و ریگه نه دان به گۆرانی و ئاواز، خودای گه وه ره ده فه رمیته:

﴿وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ [النمآن: ٦].

زۆریه ی زانایانی ته فه سیر له سه ر ئه و بۆچونه ن که وشه ی (له و الحدیث) له ئایه که دا هاتو وه مه به سه ت پیی گۆرانی یه . که واته واتای ئایه ته که به وشیه وه ی لی دیت (که سانیک هه ن له خه لکی ئاره زووی وته ی بی سوود وه ک گۆرانی و ئاواز ده که ن و ده یکه ن بۆ لادان له ریگه ی خودا و ده یکاته گالته جاری، ئه و که سانه سزایه کی ئابروه ریان بۆه یه). له و زانایانه ش ابن کثیر له ته فه سیری ئه م ئایه ته دا ده فه رمیته (باسی حالئ سهریچی که ران ده کات، ئه وانه ی پشتیان هه لکردو وه له سوود وه رگرتن له وته کانی خودا و پوو یان وه رگیرا وه بۆ گوئی گرتن له زورنا و گۆرانی به ئاواز و نامیره کانی ژه نینه وه) (١).

وه هه روه ها عبدالله ی کوری مسعود (ﷺ) سویندی خواردو وه که مه به سه ت به له و الحدیث گۆرانی یه (٢)، وه به هه مان شیوه ی ئه م لیکدانه وه یه ش ابن عباس و جابر و عکرمة و سعید بن جبیر و مجاهد و مکحول و عمر بن شعیب و علی بن بلذیمه هه مان بۆچونیان هه یه (٣).

(١) (تفسیر ابن کثیر: ٤٤٢/٣).

(٢) (المصدر السابق).

(٣) (المصدر السابق).

وه يّشّهوا (قرطبي) دهفهرميّت: ووشهى (لهو الحديث) بريتيه له: گوراني له ووتهى ابن مسعود و ابن عباس و جگه له وانيش نحاس كه قهدهغهيه به قورئان و سوننه^(۴).
له نايه تيكي تردا خواى گه وره دهفهرميّت: ﴿وَاسْتَفْرَزَ مَنْ اسْتَطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ
بِخَيْلِكَ وَرَجَلَكَ وَشَارَكَهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدْتَهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾ [الإسراء: ۶۴].
له م نايه ته دا خواى گه وره به (شهيتان) دهفهرميّت: (ههركه سيك له وانه هانيان بده ته وهندهى
ده توانيت به دهنگت و گورانيه كانت هاواربكه به سهر ياندا به سواره و پياده كانته وه و هاوبه شيان بكه
له سامان و مالّ و مندالان ياندا وه به لئينيان پي بده وه شهيتان به لئينيان پي نادات ته نها فريودان
نه بيّت).

پيشهوا قرطبي دهفهرميّت: (له نايه ته كه دا به لگه ي تيدياه له سهر حهراميّتي شمشالّ و
(هاوشيوه كاني) و گوراني و ئاميره كاني مؤسقا)^(۵)، وه له ته فسيري (الجلالين) دا هاتوه: (به بانگ
کردنت به گوراني و شمشالّ و زورنا، وه هه موو بانگ كردنيك بو سهر پيچي خودا بيّت)^(۶)، وه مجاهد
دهفهرميّت: (بصوتك) مه به ست پي گوراني و شمشاله^(۷).

وه خوداي گه وره له نايه تيكي تردا دهفهرميّت: ﴿أَفَمَنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ وَتَضْحَكُونَ وَلَا
تَبْكُونَ وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ﴾ [النجم: ۵۹ - ۶۱].
واته: (نايان نيوه به م قورئانه سهر سام دهن، وه پيده كه نن و ناگرين، وه بيئاگان و خوتان
سهر قال كردوه به گورانيه وه).

له ته فسيري ته م نايه ته دا (الفريابي وه أبو عبيد له فضائل دا وعبد بن حميد وابن أبي دنيا له ذم
الملاهي دا وه البزار وابن جرير و ابن أبي حاتم و البيهقي له سنن دا دهفهرميون: (أنتم سامدون)
بريتي به له گوراني (الغناء) به زاراهى يه مهنى)^(۸). وه هه روه ها ابن الجوزي دهفهرميّت: به زاراهى
يه مهنى ته لئين (اسمد لنا) أى (تغن لنا) واته: گورانيمان بو بلي^(۹). له وهى كه رابوورد بو مان پوون
بووه وه له ليكدانه وهى زانايانى ته فسير بو نايه ته كان بريتي بوو له حهراميّتي گوراني و مؤسقا،
وه چهندين فهرموده ي پيغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) له سهر ري پي نه داني شهريعت بو گوراني و مؤسقا
له وانه ش:

عن أبي عامر - أو أبي مالك - الأشعري (رضي الله عنه) قال: سمعت النبي (صلى الله عليه وسلم) يقول: (ليكونن من أمّتي
أقوام يستحلون الحرّ والحريم والخمر والمعازف...) (۱۰).

(۴) (تفسير القرطبي: ۲۹۰/۱۰).

(۵) (تفسير القرطبي: ۲۹/۱۰).

(۶) (تفسير الجلالين).

(۷) (مختصر تفسير ابن كثير: ۴۷۷/۲).

(۸) (فتح القدير: ۱۱۹/۵).

(۹) (رواه عكرمة عن ابن عباس (رضي الله عنه)، (زاد الميسر): (۸۶/۸).

(۱۰) (أخرجه البخاري: ۵۵۹۰)، و(البيهقي: ۵۸۹۵) (۲۰۷۷۷)، و(الطبراني في الكبير: ۳۴۱۷).

واته له ئوممهتی مندا گهلانیك پهیدا دهبن كه داوین پیسی و حریر و ماده بی هۆش كه رهكان و موسیقا هه لال دهكهن.

عن أنس بن مالك (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (صوتان ملعونان في الدنيا والآخرة: مزمار عند نعمة ورنه عند المصيبة)^(۱۱).

واته: دوو دهنگ نه فرهت ئی كراوه له دونیاو ئاخیرهت دا (ئاوازو موسیقا له كاتی خۆشی دا، وه ده برپینی دلتهنگی به دهنگ له كاتی نه هه مه تیدا.

وعن عبدالله بن عباس (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إن الله حرم عليكم الخمر، والميسر، والكوبة، وقال كل مسكر حرام)^(۱۲).

واته: خودا له سه رتانی هه رام کردوه خواردنه وه بی هۆش كه رهكان و قومارکردن و ته پیل، وه ووتی هه موو ماده یه کی سه رخۆشكه ره هه رامه.

وعن عمر بن حصين قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (يكون من أمي قذف، ومسح، وخسف، قيل: يارسول الله ومتى ذلك؟ قال: إذا ظهرت المعازف، وكثرت القيان، وشربت الخمر)^(۱۳).

واته: (له ئوممهتی من دا تیگرتن و په می کردن، وه گۆپینی مرۆف بۆ ئاژهل، وه پۆچوون (به زه ویدا) رووده دات، ووترا ئه ی پیغه مبه ری خودا (صلى الله عليه وسلم) كه ی ئه مه ده بییت؟ فه رمووی: كاتیك كه موسیقاو ئاواز ده ركه وتن، وه زۆربوونی كه نیه كه ی گۆرانی بیژ، وه خواردنه وه ی ماده بی هۆش كه رهكان).

ئه م فه رموودانه ی پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) زۆر به پوونی ئه وه مان بۆ ده رده خات كه گۆرانی و موسیقا خودای گه وره هه رامی کردوه له سه ر موسلمانان وه له گه ل ماده ی سه رخۆش كه ره و قوماردا باسی کردوه .

كۆدهنگی زانایان (الإجماع) له سه ر هه رامیته ی گۆرانی و موسیقا

قال الإمام الطبري (فقد اجمع علماء الأمصار على كراهة الغناء والمنع منه)^(۱۴).

واته: زانایانی شاره كان كۆدهنگن وه هاو دهنگن له سه ر نه ویستراوی گۆرانی و پری گرتن ئی.

وقال الإمام القرطبي: (أما الغناء فلا خلاف في تحريمه لأنه من اللهو واللعب المذموم بالإتفاق)^(۱۵).

واته: گۆرانی ناكۆکی نی یه له سه ر هه رامیته ی چونكه له هۆیه كانی رابواردن و گالته چیتیه و سه رزه نشت كراوه به ریکه وتنی (زانایان).

وقال البغوي: (واتفقوا على تحريم المزامير، والملاهي، والمعازف)^(۱۶).

(۱۱) (ترغيب الترهيب: ۵۳۵۳)، و (سلسلة الأحاديث الصحيحة: ۴۲۷)

(۱۲) (أخرجه أبو داود: ۳۶۹۶، و(أحمد: ۳۱۰۴)، والبيهقي (۲۰۷۷۹ ، ۲۰۷۸۰)، وفي أبو داود معه، قال سفیان: فسألته

علي بن زبيمة عن الكوبة، فقال الطل . وصححه الألبان في الصحيحة: (۲۴۲۵).

(۱۳) أخرجه الترمذي(۲۲۱۲) ، وفي الصحيحة: (۱۶۰۴).

(۱۴) تلبیس إبلیس (۲۶۳).

(۱۵) نقلته من شرح سنن ابن ماجه (۹۲/۱).

واته: (زانايان) پيکه وتون و هاوران له سهر حراميتي زورناو ئاميره کاني رابواردن و موسيقا .
وههروهها (ابن صلاح) يش کؤدهنگي زاناياي ئاماژه پي کردوه^(۱۷) .
وه ئوممته تي ئيسلام هه رگيز له سهر شتيک هاودهنگ نابن که پيچه وانه ي راستي بيت ههروه کو
پيغه مبهري خودا (ﷺ) ده فهرمويت:
(إن أمي لا تجتمع على الضلالة)^(۱۸) .
ده زوريک له پيشين سه رزه نشتي گوراني و موسيقا و ئه و که سانه يان کردوه که گوئي لي
ده گرن يا خود خويان به م کاره وه خهريک ده کهن و ده يکهن به کرده وه ي خويان وه له وانه ش
هه نديک له هاوه لان و چوار پيشه واکه ن، له و وتانه ش:
- ابن عباس (رضي الله عنه) ده فهرمويت:
(الدف حرام، والعازف حرام، والكوبة حرام، والمزمار حرام)^(۱۹) .
واته ده ف حهرامه، وه موسيقا حهرامه، وه ته پيل حهرامه، وه شمخال و هاوشيوه کاني حهرامن .
- وه عبدالله ي کوري مسعود (رضي الله عنه) ده فهرمويت:
(الغناء ينبت النفاق في القلب)^(۲۰) .
واته: گوراني دوورويي ده چينيت له دلدا .
- وه فضيل بن عياض ده فهرمويت:
(الغناء رقية الزنا)^(۲۱) .
واته: گوراني گه يه نه رو به ره و پيش چووني داوين پيسي يه .
- وه ههروهها پيشه وا (أبي حنيفة) رقي له گوراني ده بوه وه و به تاوان و سه ريچي داناوه^(۲۲) .
- پيشه وا شافعي له (الأدب القضاء) ده فهرمويت:
(إن الغناء لهُو مکروه يشبهه الباطل والحال ومن استکثر منه فهو سفیه ترد شهادته)^(۲۳) .
واته: گوراني بي هوده و ناپه سه نده، هاوشيوه ي ناره وايي و ساخته يي يه وه هه رکه سيک
زياده ره وي تيدا بکات ئه و گه مژه يه و شايه تي داني ره ت ده کريته وه .
- وه پرسيار له پيشه وا مالک کرا ده رباره ي گوراني، له وه لامدا فه رموي:
(إنما يفعلُه عندنا الفساق)^(۲۴) .

(۱۶) شرح السنة (۳۸۳/۱۲)، نقلته من موسوعة المناهي الشرعية.

(۱۷) فتاوى ابن الصلاح: ۲/۵۰۰.

(۱۸) سلسلة الأحاديث الصحيحة: ۱۳۳۱.

(۱۹) أخرجه البيهقي: ۲۰۷۸۹.

(۲۰) مدارج السالكين: ۱/۴۸۷.

(۲۱) تلبیس إبليس: ص ۲۶۸.

(۲۲) إغائة اللفهان: ۱/۲۲۷.

(۲۳) إغائة اللفهان: ۱/۲۲۷.

واته: لای ئیمه تهنه خراپه کاران خه ریکی ئه و کارهن .

– وه له پیرهوی پیشهوا ئه حمه د دا شمشال و نای و زورنا و سه متور و موسیقا ژهنین و په بابه و هاوشیوه کانی حه رامن، وه پیشهوا ئه حمه د دهقی له سه ر ئه مه داوه^(۲۵)

پاش ئه وهی بۆمان پوون بووه وه که گۆرانی و موسیقا حه رامن به به لگهی قورئان و فه رمووده کانی پیغه مبه ر (ﷺ) وه کۆدهنگی زانایان، به لام زانایهکی وه کو پیشهوا ابن حزم الظاهري (رهحمتهی خوی لی بیت) له م بارهیه وه پیچه وانهی کۆدهنگی زانایان دهکات و له م بارهیه وه چه ند به لگه یه ک دههینیتته وه بۆ ریگه پیدراوی گۆرانی و موسیقا له شه ریه تی ئیسلام دا، وه زانایانیش وه لامیان داوه ته وه ئیمه ش لی ره دا به لگه کان و وه لامه کانیا ن ده خه ینه پوو به کورته

– ئه و فه رموودانهی که پیشهوا ابن حزم پشتی پی ده به ستیت بۆ ریگه پیدانی گۆرانی و موسیقا، وه وه لامی زانایان بۆی ئه مانه ن:

فه رمووده ی یه که م

عن عائشة (دخل علي رسول الله ﷺ) وعندنا جارتان {من جواري الأنصار} (وفي رواية: قيتان) في أيام منى، تدفقان وتضربان {تغنيان بغناء، (وفي رواية: بما تقاولت، وفي اخرى تقاذفت) الأنصار يوم بعث،} وليستا بمغنيتين، فاضطجع علي الفراش، وحول وجهه، ودخل أبو بكر (ﷺ) {والني متغش بثوبه} فانتهرني (وفي رواية: فانتهرهما) وقال: مزماره (وفي رواية: مزمار) الشيطان عند (وفي رواية: امزامير الشيطان في بيت) رسول الله ﷺ (مرتین)؟

فأقبل عليه رسول الله ﷺ (وفي رواية: فكشف النبي ﷺ عن وجهه) فقال: دعهما {يا أبا بكر} إن لكل قوم عيدا وهذا عيدنا { فلما غفل غمزتما فخرجتا"^(۲۶) .

له عانی شه وه پیغه مبه ری خودا (ﷺ) هاته ژوره وه بۆلام وه دوو که نیه کم لابه { له که نیه که کانی ئه نصار } (له ریوایه تی کدا: دوو که نیه که که گۆرانی وتنیان ده زانی) { له پۆژانی مینا^(۲۷) به گوره وه ده فیان لی ده دا } گۆرانیان ده وت به گۆرانی (له ریوایه تی کدا: ئه یان ووت، وه له یه کیکی تر دا هه لیان ئه دا) ئه نصار له پۆژی بعث^(۲۸) { به لام گۆرانی بیژ نه بوون }، له سه ر جیگا که پال که وتوو پوو وه رگی پرا، وه أبوبکر (ﷺ) هاته ژوره وه { پیغه مبه ر (ﷺ) به جله کانی خوی داپۆشیبوو } هاواری کرد به سه رمدا واته: أبوبکر (له ریوایه تی کی تر دا: هاواری کرد به سه ریاندا

(۲۴) (تلبیس إبلیس: ص ۲۶۱).

(۲۵) (تلبیس إبلیس: ص ۲۷۹).

(۲۶) فه رمووده که م له کتیبی (تحريم آلات الطرب)، شیخی ئه لبانی یه وه وه رم گرتوو به ریوایه ته کانی تریه وه تا زیاتر جیی گفتوگو بیت و بابه ته که ده وله مه ندر بکات ، سه یری (تحريم آلات الطرب ص ۱۰۶ ، ۱۰۷) بکه .

(۲۷) (منی): شوپنیکه له نزیك مه که که حاجیان لیی داده به زن له پۆژانی (تشریق) .

(۲۸) (بعث): جهنگیک بوو له نیتوان هه ردوو تیره ی (أوس و خزرج)، وه بعث بریتی یه له قه لای (أوس).

: وه ووتی ئاوازی (له پریوایه تیکی تردا: ئاوان) شهیتان له لای (له پریوایه تیکی تردا: ئایا مؤسیقاکانی شهیتان له مالی) پیغه مبهری خودادایه (عَلَيْهِ السَّلَامُ) (دووچار) ؟ .

پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) پرووی تیکرد (وه له پریوایه تیکی تردا: پیغه مبهری (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ده مووچاوی ئاشکرا کردوو جله کانی له سهر لادا) ووتی: وازیان لی بهینه } ئه ی ابوبکر هه موو میلله تیک جه ژنی خوی هه یه وه ئه وه ش جه ژنمانه } .

ابن حزم (په حمه تی خوی لی بیت) ئه مه ده کاته به لگه به وه ی ئه گهر مؤسیقاو گورانی حه رام ببوایه ئه وا پیغه مبهری (عَلَيْهِ السَّلَامُ) نکۆلی له ابوبکر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) نه ده کرد

وه زانایانیش به م شیوه یه وه لامیان داوه ته وه

۱- نکۆلی کردنی پیغه مبهری (عَلَيْهِ السَّلَامُ) له ابوبکر ته نها له سهر دوو که نیزه که بوو له بهر ئه وه هویه ی که فه رمووی "هه موو میلله تیک جه ژنی خوی هه یه ئه مه ش جه ژنمانه" ئه مه ش له په وان بیژی پیغه مبهری بوو (عَلَيْهِ السَّلَامُ) له دان پیدانان له سهر نکۆلی ابوبکر بو ئاوازه که وه ک بنه پهت، وه به هه مان شیوه دان پیدانان بو کرده وه ی دوو که نیزه که که له گورانیه که یان به ده ف به ئاماژه پیکردن به به وه ی ئه وه جیا ده کریته وه له بنه په ته که (المستثنی من الأصل) واته: هه روه کو ئه وه وایه به ابوبکر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بلیت پیکارته له ده ست گرتنت به بنه په ته وه، به لام هه له ت کردوو له سهر زه نشت کردنه که ت بو دوو که نیزه که که چونکه له پوژی جه ژن دایه (۲۹) . چونکه له شه ریه تی ئیسلامدا هه ندی شت به گشتی حه رام ده کریت به لام له هه ندی پوه وه به شیوه یه کی تایبه تی ریگه ی پی ده دریت له هه ندی بارودوخدا که دیاری کراوه .

۱- ابن جوزی (په حمه تی خوی لی بیت) ده فه رمویت: (په وکه ش وایه ئه وه دوو که نیزه که له ته مه ندا بچوک بوون، چونکه عایشه کاتیک مندال بوو، پیغه مبهری (عَلَيْهِ السَّلَامُ) که نیزه که کانی بۆلای ده نارد تا یاری له گه لدا بکه ن) (۳۰) .

۱- أبو الطیب الطبري ده فه رمویت:

(ئه م فه رمووده یه به لگه ی ئیمه یه، چونکه ابوبکر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ناوی لی نا به مزماری شهیتان، وه پیغه مبهری (عَلَيْهِ السَّلَامُ) نکۆلی نه کرد له ابوبکر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) له سهر ئه وه قسه یه ی) (۳۱) .

وه ئه گهر به اتایه وه ئه وه ووته یه ی ابوبکر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) هه له بوایه ئه وا بیگومان پیغه مبهری خودا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) نکۆلی لیده کرد چونکه هه ر کردارو وته یه کی هه له بکرایه نکۆلی لیده کرد، وه هه ر کردارو گوفتاریکی باشیش هه بوایه ئه وا فه رمانی پیده کرد و خه لکی پینمونی ده کرد، هه روه کو خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [الأعراف: ۱۵۷] .

فه رمووده ی دووه م

(۲۹) کورته یه که له وه لای (شیخ محمد ناصر الدین الألبانی) بو ابن حزم له: (تحريم آلات الطرب: ص ۱۰۸) .

(۳۰) (تلبیس إبلیس: ص ۲۵۷) .

(۳۱) (تلبیس إبلیس: ص ۲۷۱) .

عن نافع مولى ابن عمر (رضي الله عنه): أن ابن عمر (رضي الله عنه) سمع صوت زمارة راع، فوضع إصبعيه في أذنيه، وعدل راحلته عن الطريق وهو يقول: يا نافع أسمع؟ فأقول: نعم، فيمضي، حتى قلت: لا، فوضع يديه وأعاد راحلته إلى الطريق، وقال: "رأيت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وسمع صوت زمارة راع، فصنع مثل هذا" (۳۲)

واته: (ابن عمر) (رضي الله عنه) گوئی له دهنگی شمشالی شوانیک بوو، په نجهی خسته ناو گوئی یه کانیه وه، وه ووشتره کهی له ریگه لاداو دهیوت: ئه ی نافع گویت لی یه؟ ووتم به لی، هه رده پرویشت، تا ووتم نه خیر، ئینجا په نجه کانی له گوئی یه کانی ده رکرد، وه ووشتره کهی گه پانده وه سهر ریگا که ووتی: پیغه مبهری خودام بینی (صلى الله عليه وسلم) وه گوئی له دهنگی شمشالی شوانیک بوو، به و شیوه یه ی کرد .

به و پی یه ی که پیغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) هه ندی شتی بوخوی پی ناخوش بووه نه ک له بهر حه رامیتی به لکو بو نزیك بوونه وه له خودا بویه گوئی خوی گرتووه و فه رمانی به حه رام بوونی نه کردووه له شوانه که که وازی لی بهینیت . وه هه روه ها ابن عومه ریش (رضي الله عنه) ریگری له شوانه که نه کرد .

له م باره یه وه شیخ ئه لبانی وه لامی ابن حزم ده داته وه به م شیوه یه که ئه م کورته که یه تی:
 ۱- جیاوازی هه یه له نیوان گوئی لی بوون (السماع) له گه ل گوئی گرتن (الإستماع) چونکه گوئی لی بوون به بی هه لبرارده و ویستی که سه که یه، به لام گوئی لی گرتن به ویست هه لبرارده ی که سه که ده بیئت .

۲- مه رج نی یه که شوانه که له لایه وه یان له نزیکی یه وه بو بیئت تا ریگری له و کاره بکات به لکو پی ده چیت نه بیینی بیئت و ته نها گوئی لی بوو بیئت ئه م له لایه ک، له لایه کی تره وه وه پی ده چیت که شوانه که موکه لله ف نه بو بیئت و تاوانی له سهر نه بیئت .

۳- حه رامیتی گورانی و موسیقا گه وره تر نی یه له حه رامیتی ماده بی هوش که ره کان که پیغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) له ناو ها وه لانیدا ده ژیاو ئه وانیش ده یان خوارده وه پیش ئه وه ی که حه رام بکریت وه دانی پیا ده ناو ریگری لی نه ده کردن . بویه پی ده چیت ئه م کرده وه پیش حه رام بوونی گورانی و موسیقا بو بیئت .

۴- ئه گه ر گریمان هه ک دروست بیئت که ئه م فه رموده یه به لگه یه کی تاییه ت کراوه بو حه لالیتی شمشال که ئامیریکی سهره تایی و (کلاسیکی) یه نه ک به ئامیره کانی ئه م سهرده مه که کاریگه ریان زورتره له سهر جولاندنی حه زو ئاره زووه کان به لکو له راستیدا راستر ئه وه یه که نابیته به لگه بوئه وه ش به لکو به لگه یه له سهر نه ویستنی و رق لیبونه وه ی پیغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) بو دهنگی شمشالی شوانه که، وه خوی گه وره ش ده فه رموویت: ﴿لقد كان لكم في رسول الله أسوة حسنة﴾ ،

(۳۲) (أخرجه أحمد: ۴۳۰۷)، و (أبو داود: ۴۹۲۴ - ۴۹۲۶)، و (البيهقي: ۲۰۷۸۶)، و صححه الشيخ الألباني في: صحيح سنن

أبي داود: ۴۹۲۴).

هه ربؤيه عبدالله ى كورى عمر (ﷺ) بهه مان شيوهى كرده وهى پيغه مبهرى (ﷺ) دووباره كردوته وه (۳۳).

ليردها بومان دهرده كه ويته كه ابن حزم (۳۴) (رهمتهى خواى لى بيت) نه بيپكاوه جگه له وهى بوجونى پيچه وانهى به لگه كانى پيشووه كو دنكى زانايان كه باسمان ليوه كرد وه بيگومان هه ريه كيك له زانايانى ئيسلام پايه ى خويان هه يه له هه مان كاتدا كه هه موويان كو ششيان كردوه وه هه ندى جاريش له راو بوجونه كانيان نه يان پيكاوه به لكو ئيمه كام راو بوجونه يان نزيكتره له قورئان و سوننه وه ئه وه وهرده گرين . وه به وه رگرتنى هه موو ريگه پيدراوى زانايان و كو كرده وه يان وكارپى كردنيان ده بيته هوى كو بونه وهى هه موو جو ره خراپه يه كه هه روه كو سليمانى التميمى ئه فهرموويت: (ان كنت اخذت برخصة كل عالم اجتمع فيك الشر كله) (۳۵).

واته: ئه گهر شوينى روخسه تى هه موو زانايه كه بكه ويت ئه وا هه موو شه ر خراپه يه كت تيدا كو ده بيته وه .

گورانى به بى موسيقا

گورانى بى ئاواز زياتر هونراوه يا خود شيعر ده گريته وه . پرسياركرا دهرباره ى پيغه مبهر (ﷺ) دهرباره ى هونراوه فهرمووى: (كلام فحسنه كحسن الكلام وقبيحه كقبيح الكلام) (۳۶).

واته: ووته يه كه باشه كه ى وه كو ووته ى باش وايه، وناشرينه كه ى وه كو ووته ى ناشرين و خراب وايه .

بؤيه ده توانين بيكه ين به دوو به شه وه:

يه كه م: ئه وه هونراوانهى كه به هه موو شيوه يه كه حه رامن ئه وه هونراوانه ده گريته وه كه هه له ى ئيمانى تيدا وه وه كو كوفرو گومرايى و هاوبه شى بو خوداى گه وره وه هاوشيوه كانى، يا خود ئه وه هونراوانهى تايبه تن به بابته تى ئه قيندارى و ره گه زى به رامبه ر و وه سفى ئه ندامانى ره گه زى به رامبه رى تيدا ده كريت، يا خود هونراوه كانى داشورين كه ووشه ى ناشرين و جنپوى تيدا به كار هاتووه و هاوشيوه ى ئه مانه .

دووه م: جگه له وانهى سه ره وه ئه وه هونراوانهى كه باشن دهرباره ى ئاين يا خود سروشتى و چا كه كارى... ئه مانه شه ريعه تى ئيسلام ريگه ى پيداوه به لام له گه ل ئه وه شدا پيويسته چه ند مه رجيك بيته جى .

(۳۳) (تحريم آلات الطرب: ص ۱۱۷ - ۱۱۹) به كورت كراوه بى.

(۳۴) جگه له م به لگانه ى ابن حزم فهرمووده كه ى بخارى كه له يه كه م فهرمووده باسمان كرد لاواز ده كات له كاتيدا زانايانى ترى وه: (بخارى، النووي، ابن حجر، الأصبهاني، ابن صلاح، وغيرهم) به صحيح يان داناوه، بپوانه: "تحريم الات الطرب".

(۳۵) (ابن عبدالبر في جامع بيان العلم وفضله: ۲ / ۹۱)، (۹۲) نقلته من: (تحريم آلات الطرب).

(۳۶) (انظر: السلسلة الصحيحة: ۴۴۷).

۱- نه کرێته عادهت خو له هه موو یان زۆریه ی کاتدا به لکو هه ندی بۆنه و کاتی دیاریکراو وه کو شیخ ئه لبانی له م باره یه وه ده لیت: (وه بیره یئانه وه ی مردن، یان بیرکردنی که س و کار و ولات، یا خود بۆ پشوو ی ده روونی وله کاتی بارگرانی و نا په حه تی سه فه ردا، وه له وشیاونه)^(۳۷).

نمونه ی ئه مه ش له کاتی کارکردن له که ندپ ی خه نده قدا پشتیوانه کان ده یان ووت :

نحن الـذین بایعوا محمداً

علی الجهاد ما حیننا أبداً

وه پیغه مبه ر (ﷺ) وه لأمی دانه وه :

اللهم لاخیر إلاخیر الأخره فأغفر للأنصار والمهاجرة^(۳۸)

۲- دوور که وتنه وه له وه له لویستانه ی که له سنوور ده رچوون و جوامیری مرۆف که م ده که نه وه وه ک سه ر له قانندن له کاتی ووتنی هۆنراوه که دا یا خود پیدان به زه ویدا و ئه م شیوازانه . کاتی که عایشه (خوای ئی رازی بیته) به لای که سی که دا پۆیی له ماله که یدا بین ی گۆرانی ده لیت و سه ری ده جو لینیته پی ی ووت: (شه ی تان شه ی تان وه فه رمانی کرد به ده رکردنی)^(۳۹).

وه ابن جوزی له ئایین زانه کانیا نه وه ده لیت: (شایه تی دان له گۆرانی بیژو سه ما که ر وه رناگیریت)^(۴۰).

ئه و دوو سیفه ته ش پیچه وانه ی مه رجه کانی سه ره وه ن .

سرووده ئیسلامی یه کان

سروودی ئیسلامی به و شیوه یه ی که ئه مرۆ گو ی بیستی ده بین که به ده ف و موسیقا وه ئی ده دریت یه کی که له تازه دا هینرا وه کان له دین دا چونکه له سه رده می پیغه مبه ر (ﷺ) و ها وه لانی دا نه بووه، له م باره یه شه وه پرس یارکرا له ئیمامی (الشاطی) که سانیک که خو یان ده دهنه پال صۆفیه کان و یادی خوا به ده نگ ی به رز ده که نه وه و پاشان گۆرانی ده لیتن و سه ما ده که ن؟ له وه لأمدا ده فه رموو یته: (ئه مانه هه مووی له تازه دا هینرا وه کانن (بدعه) که پیچه وانه ی ریگه ی پیغه مبه ر (ﷺ) و ها وه لانیته و شوین که وتوانیان به چا که یه)^(۴۱).

وه شیخی ئیسلام ابن تیمیه ده فه رموو یته: (من اتخذ الغناء والتصفيق عبادة وقربة فقد ضاهي المشركين في ذلك و شابههم)^(۴۲). واته: هه رکه سی که گۆرانی و چه پله لیدان بکاته به ندایه تی و نزیک بو نه وه له خودا ئه وه خو ی چواندووه به هاو به ش په یدا که ران له و کاره دا .

(۳۷) (تحريم آلات الطرب: ص ۱۲۹).

(۳۸) (الإعتصام: ۱ / ۳۴۶).

(۳۹) (البيهقي: ۲۰۷۹۹).

(۴۰) (تلبیس إبليس: ۲۶۳).

(۴۱) (الإعتصام: ۱ / ۳۳۷).

(۴۲) (مجموعه الفتاوى: ۱۱ / ۵۹۶).

